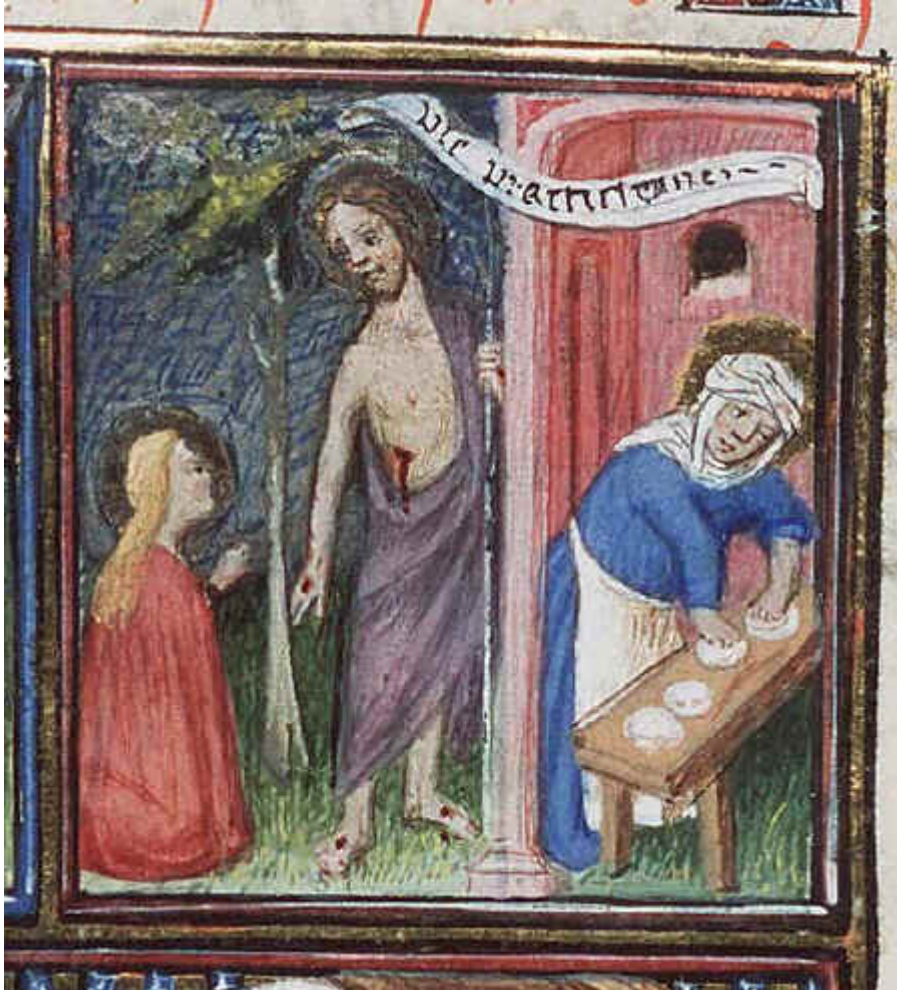

Μαρτυρίες της Καινής Διαθήκης για τη θέση της γυναίκας (2)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Χριστός με την Μάρθα και την Μαρία. Μικρογραφία από δυτικό χειρόγραφο (1410).

Συνέχεια από (1)

Όχι μόνο στην κοινωνική του συμπεριφορά, αλλά κατ' εξοχήν στη θεολογική του επιχειρηματολογία αναφορικά με τη γυναίκα, μπορούμε ανεπιφύλακτα να ισχυριστούμε, ότι ο Ιησούς „πρωτοτύπησε“. Πέρα από το αδιάψευστο γεγονός, ότι ο Χριστός με την τοποθέτησή του έναντι των γυναικών παραβίασε πολλές κοινωνικοπολιτιστικές διατάξεις της εποχής του, πρέπει να τονισθεί ότι στα λόγια του εμφανίζεται μια καινούρια χροιά αναφορικά με την μέχρι τότε επικρατούσα θέση και αξία της γυναίκας. Μέσα λοιπόν στα πλαίσια της εσχατολογικής αξιολογήσεως της πίστεως στο νέο κόσμο που θεμελιώνεται, ο Ιησούς ασφαλώς εξισώνει γυναίκες και άνδρες σχετικοποιώντας το θεσμό της οικογένειας. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα στο Μκ 3,31-35, όπου μεταξύ των άλλων ο

Χριστός αντιπαρέρχεται τη μητέρα του και προβάλλει ως κύριο κριτήριο τη χειροπιαστή πίστη: „ος αν ποιήση το θέλημα του θεού, ούτος αδελφός μου και αδελφή και μήτηρ εστίν“. Στη ίδια τροχιά κινείται και η απάντησή του στο Λκ 11,27-28, όταν κάποια άγνωστη γυναικεία φωνή τού επαινεί τη μητέρα που τον γέννησε και τον θήλασε: „μακάριοι οι ακούοντες τον λόγον του θεού και φυλάσσοντες“. Ακριβώς την ίδια σχετικοποίηση των κοινωνικών δομών εν όψει της ερχόμενης βασιλείας του Θεού διακηρύσσει περιληπτικά και ο Παύλος σε μία βαπτιστήρια διατύπωση της Γαλ 3,28: „ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ έλλην, ουκ ένι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ένι άρσεν και θήλυ. Πάντες γαρ υμείς εις εστε εν Χριστώ Ιησού“. [\(περισσότερα...\)](#)